

kko Veckeli
ja Ippo Vainionpää

Maalaaminen on yksinäistä puuhaa. Siksi on pitänyt välillä "järkkäillä taideprojekteja", taiteilijakaverien kanssa ja vähän kieli poskella. Mikään ei ole Kivestä kauhistuttavampaa kuin itsensä ottaminen liian vakavasti. Projektien nimet kertovat: Löysät pois -biennaali, Tervetuloa meille -tahtuma, Kesähiiloo-projekti. Tulossa on Kauppala-projekti, mitä se sitten pitääneekin sisällään. Jotain hauskaa tulee, se on selvä. Impulsiivinen Kivi on perso työlle.

Kaikkessa, mitä Kivi tekee, on tavalla tai toisella kysymys suhteesta kotiin. Uusissa töissä ei siis suoranaisesti kuveta avaruutta, vaikka ne näyttävätkin taivaankappaleilta. Kivi kertoo lapsuusmuiston:

- Herään kasvatusvanhempieni Wartburgissa. Olen noin kolmevuotias. Olemme menossa sukuloimaan, ja minut on kannettu autoon nukkuvana. Katson ulos ja kysyn: mikä tuo on? Kukaan ei tiedä, mitä tarkoitan. Lopulta saan kakaistuksi: tuo pimeä.

Mikä tuo pimeä on? Sitä kysymystä hän yhä toistaa - nykyisin sekatekniikatöissä, joissa on käytetty ruiskumaalattua akryyliautomaalia, pitsiliinamuoteilla painettuja liimamassakuviota ja pleksilasikupuja. Hän pohtii kaiken kertakaikkista hetkellisyyttä, meidän elämäämme avaruuden henkosina, kuolemaa, pelon halluun ottamista.

- Töissäni ollaan myös matkalla jonnekin. Kotiin? Olen keräillyt pitsejä ympäri maailmaa. Näen mielessäni naiset, jotka ovat virkanneet niitä iltapuhteina miettien perhe-elämän strategioita. Ehkä alitajuisesti etsin olemattomaa äitiäni pitkin maailmaa ja löydän hänet tällänsä etsäisinä.

Kivi sanoo, että automaali on pitsin vastapooli.
- Olen kohdannut aika monta äijää, jotka selvittelevät ajatuksiaan autotallissa lajittelemalla nauvoja tai värkkäämällä ajopeliään.

Hän on vakaasti sitä mieltä, että kauneus ja myönteinen turhamaisuus pelastavat maailman, viimeistään sitten, kun miehetkin löytävät ne.

- Itku ja nauru, huono ja hyvä maku - senttimetrin ylitys ja ollaan toisella puolella. ■

Harri Kiven näyttely *Pluto lentää* kuusta 9.-22.1. Stoaan galleriassa, Turvlinnantie 1, Helsinki ja Rauman taidemuseossa 10.3.-17.4., Kuninkaankatu 37. Taiteilijan teoksiin voi tutustua lähemmin Glorian kotisivuilla www.gloria.fi ja Kiven omilla internetsivuilla www.harrikivi.net.

Harri Kiven abstraktit taivaat

Taiteilijan kottovella hiipi vastaan kaksi burmaa. Vaikka kissat Aamu Aakkonen Anglia Akka Kivi ja Aleksis Vasili Fjodor Fjodorovits Kivi eivät juurikaan liity isäntänsä Harri Kiven taiteeseen, he kertovat kyllä taiteilijaisännästään: hän on eläimiä ja elämää rakastava ihminen, jolla on valtava sydän ja leikkivä mieli.

Kiven tie taiteilijaksi kulki lastenkodista maailmalle, kokin, viinurin, tanssitaiteilijan, showmiehen ja valokuvamallin töiden ja entisöintialan opintojen kautta. 1970-luvun lopulta lähtien hän on kilittänyt lähes kaikki mahdolliset kuvataidenäyttelyt.

- Minua kiehtoo monitaide, aineettomaan taiteeseen saakka, mutta kuolen kyllä nälkään, jos teen pelkästään installaatioita ja kokeellisia videoita, hän sanoo.

Harri Kivi alkoi maalata 1980-luvulla ja kokee itsensä yhä maalariksi, vaikka hän venyttääkin maalauksen käsitettä. Teokset pyrkivät yhä sinnikkäämmiin ulos raameista.

Taiteen tekeminen on ääneen kysymistä, keksimistä ja itseironiaa, Harri Kivi sanoo.

Työhuoneessa on vanhoja ja keskeneräisiä Harri Kivi ruiskumaalatuja puusepäntöitä, joista viimeistelee työt tällä Seinällä oleva Pluto-sisävalaisin vuodelta 2005.